

POKOJ

ŠTVRTROČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV BUDIMÍR

KREŠŤANIA A POHANIA

Ďakujte Hospodinovi, vzývajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! Spievajte a hrajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divných skutkoch! Chváľte sa Jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo Hospodina hľadajú! Dopytujte sa na Hospodina a na Jeho silu, hľadajte ustavične Jeho tvár!

Žalm 105, 1 – 4

ROČNÍK XV.
ČÍSLO 03/2022
ISSN 2729-952X

Dietrich Bonhoeffer

OBSAH

Slovo na úvod	3
Biblické zamyslenie	4
Modlitba	5
Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia	6
Pieseň 452	8
Chrám Boží v Rozhanovciach spája veriacich dvoch konfesii	9
Udialo sa v cirkevnom zbore	10
Detský letný tábor	10
Denný biblický tábor	12
Dorastový výlet 2022	14
Spomienky na Banskú Štiavnicu	16
Vzácné životné jubileum	18
Okienko do cirkevného zboru	19
Žiaľ a spoločenstvo veriacich	20
Ideme	21
Obláčik pre deti	22
Evidencia členov	24

POKOJ, štvrťročník Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Budimír, číslo 03/2022, ročník 15. Vydáva Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Budimír. Adresa redakcie: Budimír 16, 04443. IČO 31971555, DIČ 2021245875.

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Anna Debnárová, kontakt: budimir@ecav.sk, 0918828006. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú. Redakcia si vyhradzuje právo krátiť príspevky. Texty neprešli jazykovou korektúrou. ISSN 2729-952X, EV 6025/21. Dátum vydania: 31. októbra 2022

TOľKO DÔVODOV PANE DAL SI NÁM...

Pred napísaním príspevku do nášho zborového časopisu, som uvažovala, čo by to malo byť, aby to bolo aktuálne v tomto čase a realite, v ktorej žijeme. Je toho veľa, sú to rôzne veci v živote každého jedného z nás aj v živote nášho cirkevného zboru. Čo vybrať, čomu venovať pozornosť pri písaní? A tu mi prišli na pomoc slová nádhernej piesne, ktorá zaznela v našom kostole z hrdiel aj srdc spevákov zboru Zvony zo srbskej Selenče. Tento spevácky zbor navštívil náš cirkevný zbor dňa 12. mája v roku 2007, teda pred 15. rokmi. Zaiste si na nich, aj na ich vystúpenie, ešte mnohí pamätáme, lebo boli hosťami v našich rodinách, kde sme ich s láskou po koncerte prijali a pohostili. V tej piesni spievali: *„Tolko dôvodov, Pane, dal si nám, by sme spievali Tebe k sláve. Čas ten dávno svedčí nám, že žiť s Tebou zmysel má. Tolko dôvodov Teba milovať, v novej nádeji, v službe stáť. Tolko dôvodov, Pane, dal si nám, by sme spievali Tebe k sláve. Tebe dávať všetok čas, keď Ty k práci voláš nás. Tolko dôvodov Teba milovať v novej nádeji, v službe stáť. Tolko dôvodov, Pane, dal si nám, by sme spievali Tebe k sláve. Až sa trémou chveje hlas, kolkou láskou chrániš nás. Tolko dôvodov Teba milovať, v novej nádeji, v službe stáť.“*

Nekonečná vďaka vyjadrená slovami piesne, nekonečne veľa dôvodov, za čo Bohu ďakovať, oslavovať Ho, milovať a verne Mu slúžiť. Uvedomujem si,

že tá pieseň je o nás. To my sme vyzývaní k vďačnosti, to my máme za čo vo svojich životoch Boha chváliť a slúžiť Mu! Za lásku, ktorou nás každodenne chráni, no hlavne za Lásku, ktorú nám zjavil v obeti svojho syna Ježiša Krista, a ktorou nám dáva záchranu naveky vo Svojom kráľovstve.

Vďačnosti je však čoraz menej. Vo svete okolo nás, no aj medzi nami kresťanmi. V dnešnej rýchlej, uponáhľanej dobe si na vďaku nedokážeme nájsť čas, ba ani dôvod. Dobré veci v živote berieme ako samozrejmú alebo dokonca ako výsledok našej sily, snahy, šikovnosti. Ak prežívame niečo zlé, nedarí sa nám, postihne nás choroba, tragédia, náhla smrť, tak to zvažujeme na osud, či dokonca na karmu. Jeden z najvýznamnejších rímskych filozofov, Cicero, povedal, že vďačnosť je matkou všetkých cností. Pre nás kresťanov je vďačnosť ústredným motívom toho, čomu veríme – všemohúcemu Bohu a všetkým dobrodeniam, ktoré od Neho v živote prijímame. Od svojho narodenia, až po smrť!

Skúsme sa práve v tomto čase trochu zastaviť, stíšiť a možno si aj spočítať koľko dôvodov máme na oslavu Pána Boha. Každý sám za seba, ale aj za cirkevný zbor, ktorý je našim duchovným domovom. 30. výročie posvätenia nášho chrámu Božieho je určite tou vhodnou príležitosťou.

Božena Fazekašová
presbyterka

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE

„Preto, ktokoľvek vyzná ma pred
ľuďmi, toho vyznám aj ja pred
svojím Otcom,
ktorý je v nebesiach;“
Mt 10, 32

Uvedenými slovami Matúšovho evanjelia otváral svoj príhovor pri posviacke nášho nového chrámu Božieho, vtedajší generálny biskup, Pavel Uhorskai. Od toho času uplynulo už 30 rokov. Mnohé sa zmenilo. Spievame už piesne z „nového“, tiež 30 ročného spevníka. Zmenila sa fasáda. Vymenilo ozvučenie. Zanikol spevokol. Niektorí už nie sú medzi nami, ale už len s vďakou pred Pánom Bohom na nich spomíname. Niektorí vyrástli. Niektorí sa rozrástli vo svojich rodinách. Zmenil sa aj duchovný pastier zboru. Pokolenie strieda pokolenie. Cirkevný zbor žije, je v ňom život. Slúži svojmu účelu – nesie Kristovo evanjelium a prisluhujú sa v ňom sviatosti. To všetko konajú jednotliví členovia cirkevného zboru podľa toho, aké talenty prijali od Pána Boha. Mnohí ich nezakopali – vďaka Bohu na nich! Teším sa, že pri 30. výročí pamiatky posvätenia chrámu Božieho v Budimíri, môžeme povedať, že slová Pána Ježiša o vyznávaní Jeho mena pred ľuďmi naplňame spoločne nielen na hlavných službách Božích, na vnútromisijných podujatiach, ale

mnohí aj vo svojich vlastných životoch, rodinách a v spoločnosti. Verím, že aj tento medzník v živote nášho cirkevného zboru nás vedie k vďake a oslave Pána Boha za Jeho požehnanie, Jeho vedenie, za možnosti, ktoré nám dal, aby Kristovo evanjelium bolo zvestované medzi deťmi, dorastom, mládežou, na biblických hodinách, pastorálnych návštevách, pri rôznych kazuáliách atď.

Dôležitosť uvedených biblických slov, ktoré zneli krátko po zmene politického režimu nestratili na aktuálnosť. Slová Pána Ježiša sú rovnako naliehavé aj dnes. Možno ešte viac ako vtedy, keď zneli pred 30-timi rokmi v našom chráme. Dnešná spoločnosť stráca hodnoty. Stráca mantinely, ktoré pramenia z lásky – z lásky k Bohu, k sebe a k blížnemu. Dnes nanovo potrebujeme vyznávať Pána Boha pred ľuďmi. Potrebujeme niesť Jeho evanjelium, aby ľudia poznávali skutočné hodnoty, ktoré obstoja aj z pohľadu večnosti – lásku, pravdu, pokoj, milosrdenstvo, pokoru, atď. Veď vyznávať Ježiša znamená nielenže sa za Neho nehanbím, ale aj priznávať sa k Jeho zásadám a vzoru pri realizovaní nášho vlastného života. Priznávať sa k Nemu znamená zostať a vytrvať pri týchto hodnotách a postojoch i vtedy, keď to vyvolá výsmech, odpor a nenávisť. Ak chceme takto vytrvať vo vyznávaní Ježiša Krista aj ďalšie dekády,

sami musíme byť v Jeho slove, vo viere v Neho zakorenení. Formálny kresťan by v situáciách konfrontácie neobstál. Preto prijímajme pozvania k zvesti Božieho slova aj v našom cirkevnom zbore, aby sme s pomocou Ducha Svätého

vo viere rástli, Krista smelo vyznávali a raz v nebesiach prebývali. Amen.

Anna Debnárová
zborová farárka

MODLITBA PRI PAMIAATKE POSVÄTENIA CHRÁMU

Všemohúci Bože, Ty darca dobrých darov,
Ty, ktorý žehnáš staviteľov chrámov,
čo na Tvoju slávu budujú ich skvostné,
príjmi našu vďaku, pohliadni milostne!
Pri dnešnom výročí chceme chváliť Teba,
že máme svätý chrám – v ňom všetko jak treba.
Láskavo si chránil, dával síl, prostriedkov,
zdarom korunoval prácu našich predkov,
ktorí kostol tento s láskou budovali,
by sme sa v ňom všetci vo viere schádzali.
Koľko požehnania priniesol nám Tvoj dom!?
Tu radostnú zvesť spásy prinášaš hriešnikom,
tu studnicu Tvojej živej vody máme,
i Svetlo na cestu, keď vo tmách tápame,
tu chrániš pred pádom, tu ruku podávaš,
tu spoločný život v láske požehnávaš,
tu štiepiš maličkých do kmeňa – Jezu Krista,
tu sa nám podáva telo i krv Tvoja čistá,
skrze nich veríme v svoje očistenie,
vďaku Ti vzdávame za to dobrodenie!
Ó Bože, svojou mocnou rukou ochraňuj tento dom,
pokojom, milosťou, prebývaj stále v ňom!
Služobníkom svojim daj Ducha horlivého,
požehnávaj prácu, neuvoď do zlého!
Blahoslavení sú všetci, čo v ňom prebývajú,
čo tu pre svoj život posilu hľadajú.
Posväť aj nás, Bože, v svoje sväté chrámy,
zošli lásku bratskú, zmiluj sa nad nami!

Amen

„AK HOSPODIN NESTAVIA DOM, MÁRNE SA NAMÁHAJÚ STAVITELIA;“

ŽALM 127, 1

Slová pisateľa 127. žalmu asi najlepšie vystihujú históriu stavby nového evanjelického a. v. kostola v Budimíri. Aj keď po osamostatnení sa od cirkevného zboru Obišovce sa budimírski evanjelici stretávali v kaplnke Ujházyovcov, všetci vnímali, že je to nedostatočné a len dočasné. Vznikla túžba vybudovať si vlastný chrám Boží, ktorý by slúžil všetkým veriacim. Pkusov bolo niekoľko, začali sa už v roku 1938. Avšak prvé povolenie na stavbu kostola bolo vydané 3. novembra 1969, kedy už cirkevný zbor mal aj pozemok na výstavbu kostola, ktorý darovali, už zosnulí, rodičia brata farára Vladimíra Maka. Začali sa prípravy – najmä výber čo najlepšieho a najvyhovujúcejšieho projektu. Čas ubiehal rýchlo. Zmena spoločenského režimu na seba nenechala dlho čakať. A v roku 1972 prišlo písomné zastavenie výstavby chrámu Božieho, ktorý už mal svoje základy na chrámovú loď. Základy na samostatne stojacu stavbu veže už nestihli byť ani vykopané. Majstri boli v daný deň, vtedajším bratom farárom a seniorom Adolfom Kevickým, poslaní domov s informáciou, že je pozastavená výstavba bez nejakého odôvodnenia. Ľudia v cirkevnom zbore však nezúfali. Odvolávali sa, pokúšali sa obnoviť stavebné konanie a zotrúvali na

modlitbách aj za túto výstavbu Božieho domu. Keď v roku 1989 znovu podávali žiadosť o dokončenie stavby, netušili, že politická situácia bude o pár mesiacov celkom iná. Povolenie k dokončeniu stavby Evanjelického a. v. kostola v Budimíri prišlo 25. júna 1990, v deň 460. výročia Augsburgského vyznania, ktoré je hlavným vierovyznaním našej cirkvi. Podľa neho sa naša cirkev aj nazýva Evanjelickou cirkvou podľa Augsburgského vyznania. Zostavil ho Lutherov najbližší spolupracovník Filip Melancthon r. 1530. Augsburgské vyznanie má 28 článkov, ktoré sú rozdelené do dvoch častí. V prvých 21 článkoch sa hovorí o veciach, ktoré sú spoločné aj s rímskokatolíckou cirkvou. Druhá časť obsahuje 7 článkov, kde sa evanjelici s učením rímskokatolíckej cirkvi rozchádzajú. Augsburgské vyznanie podáva základné princípy evanjelického učenia. Predložením Augsburgského vierovyznania mohli byť evanjelici na území Nemecka štátom uznaní a tak bol to deň naplnený vďakou Pánu Bohu. Rovnako 25. jún 1990 znamenal pre evanjelikov v Budimíri veľa – ich modlitby boli vypočuté a s vďakou a oslavou prichádzali pred Pána Boha. Povolenie na výstavbu kostola bolo však časovo ohraničené, júl 1990 – december 1993. Zápal pre budovanie chrámu Božieho

bol omnoho väčší. Už 2. júla 1990 boli vykonané terénne úpravy, prípravné práce, očistené základy. Bol vytvorený nový projekt (multifunkčný objekt), za ktorým stojí Ing. Arch. V. Debnár. Ďalší postup však skomplikoval, vtedy nedostatkový tovar, tehly. Tieto boli následne rôznymi spôsobmi privezené až v novembri z Českých Budějovic. Samotná výstavba začala teda až v jari, nadchádzajúceho roku, 3. apríla 1991. Rok a pol intenzívnej, nielen manuálnej, práce mnohých členov cirkevného zboru, ktorí obetovali čas, energiu, ale aj finančné prostriedky, priniesol vytúžený deň – posvätenie chrámu Božieho. Slávnostné bohoslužby pripravil domáci brat farár Daniel Dudáš, ktorý rovnako vynaložil veľké fyzické i psychické úsilie pri výstavbe nového chrámu Božieho, za čo mu aj dnes patrí úprimná vďaka. Slávnostných služieb Božích pri príležitosti posvätenia nového chrámu Božieho sa na Pamiatku reformácie 31. októbra 1992 zúčastnilo veľké množstvo veriacich (asi 1500). Slávnosť začali symbolickým rozlúčením sa v sta-

rom kostolíku, odkiaľ zástup veriacich aj s pozvanými hosťami sa presunul k novému kostolu, aby vtedajší generálny biskup P. Uhorskai mohol vykonať posvätenie prvého Evanjelického a. v. chrámu Božieho postaveného po zmene spoločenských pomerov v Československu. Tento chrám Boží slúži svojmu účelu, vďaka Bohu, už 30 rokov. Svoj duchovný domov v ňom nachádzajú od tých najmenších, až po tých skôr narodených. Nestretávame sa len na nedelných hlavných službách Božích, ale aj na rôznych vnútromisijných podujatiach. Vieme sa však stretnúť aj pri spoločnej manuálnej práci, na rozličných brigádach, aby sme to, čo nám bolo z Božej milosti dopriate a zverené k užívaniu, slúžilo čo najdlhšie svojmu účelu. Verím, že tak ako Pán Boh pomáhal pri výstavbe chrámu Božieho, bude to On, ktorý bude s pomocou Ducha Svätého budovať svoj chrám aj v srdciach všetkých nás.

Anna Debnárová

452*D. Nettleton*

A - ké je to u - te - še - né vo svor - nos - ti pre - bý -
A - ké je to pre - bla - že - né so všet - ký - mi po - koj
vať!
mať! Daj, ó, Pa - ne, a - by v Te - be bla - že -
nosť sme hľa - da - li, od Te - ba sa sve - ta
zlo - be nik - dy od - viesť ne - da - li!

2. Pokoj Boží, buďže s nami,
potešuj nás spoločne;
lásk a nech nám stavia chrámy
blaha tu i tam večne!
Uč nás, Pane, vo svornosti
bratskej stále nažívať,
z otcovskej svojej milosti
tento dar nám zachovať!

3. Jedni druhých bremä nesme,
Boh je Otec nás všetkých,
za nás Kristus trpel, vedzme,
za nás vydal každý vzdych.
Jeho v mysli stále majme,
v Jeho vôli kráčajme,
sváru a hnevu sa zbavme
a spolu sa znášajme!

4. Keď nám blížny krivdu činí,
radi mu odpustíme,
veď svedomie i nás viní,
že tiež často hrešíme.
Pán Boh z preveľkej milosti
rád odpúšťa viny nám,
zbavuje nás úbohosti,
vedie k nebies výšinám.

5. Kde v svornosti bratia žijú,
tam rád žehná nebies Pán,
v srdciach, ktoré láskou bijú,
stále volí si svoj stan.
Aké je to utešené
vo svornosti prebývať,
aké je to preblážené
so všetkými pokoj mať!

M. B. Červenka

CHRÁM BOŽÍ V ROZHANOVCIACH SPÁJA VERIACICH DVOCH KONFESIÍ

V 15. nedeľu po Sv. Trojici **25. septembra 2022** si veriaci vo filiálke **Rozhanovce** na slávnostných službách Božích pripomenuli 10. výročie posvätenia chrámu. Slová žalmistu: „**Hľa, aké dobré, aké milé je to, keď bratia spolu bývajú!**“ sa stali ústrednou myšlienkou služieb Božích. Spoločne sme ďakovali Pánu Bohu za možnosť tešiť sa zo vzájomného spoločenstva.

Rozhanovský chrám je unikátnym Božím stánkom na Slovensku, v ktorom sa na pravidelných bohoslužbách zhromažďujú a Božie slovo prijímajú nielen evanjelickí, ale aj reformovaní veriaci.

Spomienkové služby Božie otvoril a prítomných privítal reformovaný brat farár Marián Hamari. V úvodnom pozdrave pripomenul dielo a službu brata farára Daniela Dudáša, ako aj ďalších pracovníkov, ktorí sa svojou aktívnou prácou podieľali na stavbe kostola, formovaní a budovaní nášho zboru.

Kazateľmi slova Božieho boli manželka Mária a Ján Meňkyoví. Spoločne so slávnostným nedeľným zhromaždením sa zamýšľali nad textom z Matúšovho evanjelia 24, 1 – 14. Spojený spevokol evanjelikov a kalvínov si pod vedením dirigenta Jána Janovčíka pripravil dve piesne a svojím spevom povzbudil kresťanské zhromaždenie. Počas spevu spevokolu si mohli ve-

riaci prostredníctvom videoprojekcie zaspomínať na obdobie výstavby i posviacky chrámu.

Slávnostnú atmosféru umocnili aj naši najmenší. Deti z detskej besiedky svojím vystúpením obohatili program služieb Božích a potešili srdcia dospelých.

Prítomným sa prihovorila aj dómáca sestra farárka Anna Debnárová. Kresťanské zhromaždenie na záver prijalo Áronovské požehnanie. Veriaci túto slávnostnú chvíľu ukončili spevom hymny Hrad prepevný je Pán Boh náš.

Ďakujeme Pánu Bohu za možnosť pripomenúť si pamiatku posvätenia spoločného chrámu Božieho a vytvoriť tak príležitosť na oslavu Božieho mena i Jeho cirkvi.

Denisa Hrehorová
kantorka zboru

UDIALO SA V CIRKEVNOM ZBORE

Detský letný tábor

Aj naše deti sa dočkali pobytového, letného tábora, ktorý sa z Božej milosti mohol uskutočniť v krásnom prostredí Vysokých Tatier vo Veľkom Slavkove. Stretli sme sa na železničnej stanici a vydali sa na dobrodružnú cestu spoznávania dobroty a lásky Pána Boha k nám. Každé ráno sme sa spolu na biblických skupinkách stretávali na stíšeníach, kde sme si čítali z Biblie, spievali a modlili sa. Keď sme boli duchovne posilnení, tešili sme sa aj na ten telesný pokrm, ktorý nás posilnil na ďalšie dobrodružstvá. Na našej ceste spoznávania Pána Boha sme sa venovali starozákonnej knihe Ester. Deti so zatajeným dychom počúvali príbeh za príbehom zo života Ester, ktorú si Pán Boh vyvolil za kráľovnú. Mal s ňou obrovský plán záchrany jej národa. Aj napriek mnohým prekážkam, Ester nikdy nezabudla kým je v očiach Pána Boha a takisto sa aj On, jej nebeský Otec, priznal k jej vytrvalým modlitbám a prosbám za svoj národ. Takýto plán záchrany pripravil Pán Boh pre každého človeka, keď nám poslal svojho Syna, Pána Ježiša, aby zomrel za všetky naše hriechy. Či sme malí alebo veľkí, všetkých nás miluje rovnako. Je len na nás, či mu otvoríme svoje srdcia a pozveme Ho, aby sa stal našim osobným Spasiteľom. Táto radostná správa evanjelia zaznievala počas celé-

ho tábora nielen v príbehoch o Ester či misionárovi Hudsonovi Taylorovi, ale aj v našich piesňach, kedy sme chválili a oslavovali Pána Boha. Na našej dobrodružnej ceste deti hrali rôzne súťaže v športových skupinkách, kde zbierali body na cestu za vytúženým pokladom. Ako to už v Tatrách býva zvykom, že stačí jeden mrak a strhne sa poriadna búrka, nebolo tomu inak ani na našej pokladovke, ale s malým, pre nás však veľkým zázrakom. Ja som vnímala, že všade okolo nás je poriadna búrka a my si vykračujeme pomedzi kvapky po lúke za našim pokladom v bezpečí a s piesňami na perách. Aj napriek tmavej oblohe všade okolo nás, my sme mohli zakúsiť dobrotu a ochranu Pána Boha. Takého starostlivého a milujúceho Boha mohli zažiť deti, ale aj my vedúci. Strávili sme spolu vzácny a požehnaný čas. Vďaka patrí predovšetkým Pánu Bohu, ale aj všetkým vám, ktorí ste na nás mysleli v modlitbách.

Danka Kolesárová

Denný biblický tábor

Počas štyroch augustových dní sa náš chrám Boží v Budimíri stal miestom, kde sa pri Božom slove, veselých kresťanských piesňach, modlitbách, hrách a tvorivých dielňach stretávalo viac ako 50 detí a 10 dobrovoľníkov. Od pondelka do stredy sme spoločne sledovali Boží plán záchrany pre Noácha a napokon spoznali aj Boží plán záchrany pre nás dnes, ktorý už nie je vo veľkom korábe, ale v Ježišovi Kristovi. Nezabudli sme sa ani na symbol dúhy, ktorý sme si vyrábali z nafarbených cestovín. Pripomenuli sme si, kto dúhu vytvoril a aký je jej skutočný význam, keďže v dnešnej dobe ju ľudia, ale aj skupiny naplňajú iným obsahom. Dúha je symbolom zmluvy Boha s človekom i každým živým tvorom, ale aj nádeje (1M 9, 12 – 13). Posledný deň sme opustili priestory kostola a vybrali sa na spoločný výlet na farmu do Východnej, kde sme mali možnosť vidieť aj krásne holubice, ktoré symbolizujú dodnes nielen Ducha Svätého, ale aj

nádej – veď Noáchovi priniesli správu o tom, že vody potopy už ustúpili. Takto obohatení novými zážitkami sme sa so spevom naučených detských kresťanských piesní i modlitbou za Božiu ochranu a Jeho požehnanie vrátili domov.

Veľmi pekne ďakujeme všetkým, ktorí s radosťou a obetavo pomohli pri príprave tábora.

Za finančnú podporu detských táborov naše poďakovanie patrí: Obci Budimír, Obci Beniakovce, Obci Chrastné a samozrejme všetkým Vám, ktorý prispievate na chod cirkevného zboru a ktorý následne môže podporovať aj takéto vnútromisijské podujatia aj pre deti.

Predovšetkým však úprimne ďakujeme Trojjedinému Pánu Bohu za požehnaný týždeň, za Jeho ochranu, za sestry a bratov ochotných pomôcť a obetavo sa venovať deťom!

Anna Debnárová

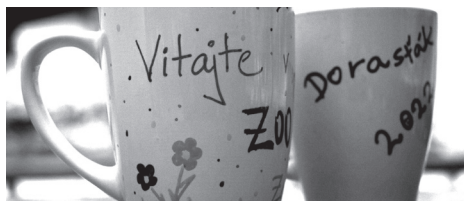
Dorastový výlet 2022

Z Božej milosti sme smeli počas leta prežiť krásny Dorastový výlet 2022 na chate v lesoch Muránskej planiny v termíne 2. – 9. 7. 2022. Na našom výlete sme ako vedúci mali tri hlavné zámery: milovať Hospodina najviac na svete a z Neho sa najviac tešiť, hlásať pravé, čisté, biblické evanjelium Pána Ježiša Krista dorastencom aj našim srdciam a milovať dorastencov, ako ich miluje Pán Ježiš. S modlitbou a s vedomím vlastnej nedostatočnosti a bezmocnosti sme sa vo viere vydali na výlet vkladajúc sa do Božích rúk, kde sme zistili nie málo, že Pán Boh je dostatočný a plne schopný postarať sa o slabých a nedostatočných, že je veľmi láskavý Pán, plný milosti a nehy. Výletu sa zúčastnilo okolo 18 dorastencov a 11 vedúcich. Spali sme v spacákoch, varili si sami, učili sa umývať za sebou riady, mať posteľ vždy ustlanú, učili sme sa slúžiť si navzájom, pomáhať si láskou, odpúšťať si a povzbudzovať sa na hrách aj prekonávať samých seba pri kúpaní sa v studenom potoku. Učili sme sa vidieť Božiu kreatívnu ruku v prírode, tešiť sa z jednoduchých vecí, ktoré od Pána Boha dostávame. Naše ranné témy sa niesli v hesle „Víta Vás ZOO Zdychopolis!“ Na témach sme si vraveli o diabli, že je ako revúci lev, ktorý nás obchádza a snaží sa nás zožrať; že je to Pán Ježiš, náš úžasný Pastier, ktorý ide, hľadá, a zachraňuje stratenú ovečku. Hovorili sme si aj o tom, ako sa vznášajú na krídlach ako

orly tí, ktorí sa spoliehajú vo viere na Hospodina. Vraveli sme si o Božej nezmernej starostlivosti o svoje milované deti a o Jeho starostlivosti o stvorenia tak maličké, ako sú vrabčieky vo všetkých lesoch sveta. Spomenuli sme i pracovitosť a múdrosť mravca, a ako bude skutočne veriaci človek pracovitý tiež. Po témach sme trávili čas na spoločných skupinkách, kde sme ďalej premýšľali nad textami Božieho slova a spolu sa modlili. Dobrodružstvá sme zažívali na spoločných hrách doobeda aj poobede, či v blízkosti chaty, v lese, na lúke, ale i v potoku. Večerné programy sme trávili spevom na Božiu slávu a osobnými svedectvami o veľkej Božej milosti v životoch vedúcich. Sme Pánu Bohu nesmierne vďační, že je to On, ten veľký Pracovník, ktorý pracoval na dorastovom výlete, a ktorý nás pozval do tejto výsady ísť a slúžiť po Jeho boku na Jeho slávu a našu najväčšiu radosť v Ňom.

Radi by sme tiež srdečne pozvali všetkých dorastencov vo veku od 11 do 15 rokov na dorastové stretnutie v Budimíre, každý piatok o 17:00 v evanjelickom kostole.

Dorastový tím

Spomienky na Banskú Štiavnicu

V prvú septembrovú sobotu skoro ráno sme sa autobusom vybrali na celodenný zborový výlet s názvom „Po stopách Andreja Sládkoviča“. Začali sme ho s modlitbou našej sestry farárky A. Debnárovej, a potom už začala naša cesta za poznávaním.

Počasie bolo, vďaka Bohu, krásne, takže nám cesta super ubiehala. Prvým zastavením bol artikulárny kostol v Hronseku. S jeho históriu nás oboznámila sestra farárka Anna Jakušová, ktorá tam pôsobí. Tento drevený kostol má pôdorys kríža a pri jeho výstavbe nebol použitý ani jeden klinec. Zaujímavosťou je tiež to, že miesto, ktoré bolo vybrané pre stavbu kostola, bolo hronovisko. Všade v okolí boli močiare a tiež rieka Hron. No napriek tomu, táto stavba nebola nikdy zatopená. Oltár kostola má šesť vymeniteľných obrazov, ktoré menia v priebehu roka, podľa cirkevných sviatkov. V blízkosti kostola je zvonica s rovnakou architektúrou a bola postavená súčasne s kostolom v roku 1726. V tomto kostole bol sobášení Andrej Sládkovič s dcérou panského úradníka v Hronseku Antóniou Júliou Sekovičovou. Na nádvorí kostola sú štyri mohutné lipy z ktorých dve sú rovnako staré ako kostol samotný.

Druhým zastavením bolo krásne, starobylé mesto Banská Štiavnica. No, to sa už ozývali aj naše žalúdky. Tak sme sa zastavili v jednej útulnej reštau-

rácii, kde sme sa naobedovali, a musím povedať, že nám všetkým veľmi chutilo. Takto posilnení sme sa vybrali po ďalších stopách A. Sládkoviča. Priamo do domu, ktorý nesie meno „Banka lásky“. V tomto dome sa narodila a väčšinu svojho života prežila Sládkovičová nenaplnená láska – MARÍNA. Jej napísal A. Sládkovič najdlhšiu lúbostnú báseň na svete „Marína“, ktorá má 2900 veršov. Trezor lásky, ktorý je vybudovaný v podzemí domu, je jediný na svete a je vytvorený z 2900 veršov básne Marína. Zaujímavosťou pôsobili aj hovoriace obrazy, ktoré dopĺňali výklad našej sprievodkyne.

Tretím a zároveň posledným zastavením bol evanjelický a. v. kostol, ktorý je postavený v historickom centre mesta Banská Štiavnica. Je významnou architektonickou pamiatkou. Bol postavený v rokoch 1794 – 1976. Zaujímavý je jeho interiér, riešený elipsoidným pôdorysom, ktorý je rozšírený do strán tromi poschodiami galérií, takže pripomínajú skôr divadlo. Je tam kazateľnica, ktorá je pôvodná z doby výstavby kostola a oltár tvorí obraz Pána Ježiša v Getsemanskej záhrade. Kostol nemá vežu, ale má kupolu. V tomto kostole bola sobášená Marína a Andrej Sládkovič v ňom bol vysvätený za kňaza. Mal tam aj svoje miesto v lavici, kde sedával a ktoré je pekne vyznačené, ale nikdy v tomto chráme nezvestoval slovo Božie. No a tu sa náš celodenný výlet končí.

S modlitbou a vďakou Pánu Bohu za Jeho ochranu sa vraciame domov bohatší o zážitky a poznatky toho, čo sme videli a počuli, a tiež o rôzne suveníry ako spomienku na miesta, ktoré sme navštívili.

Vďaka patrí aj našej sestre farárke, ktorá nám tento výlet sprostredkovala a že sme mohli spoločne prežiť krásny deň.

M. Bojčíková

VZÁCNÉ ŽIVOTNÉ JUBILEUM

Srdečne blahoželáme a úprimne ďakujeme našej vzácnnej a milej sestre v Kristu Margite Bobbovej, r. Horenskej, ktorá sa 1. októbra tohto roka dožila 90. narodenín. Narodila sa v Tepličanoch, ale ako 21 ročná sa vydala do Budimíra, kde doposiaľ žije spolu so svojou dcérou a jej manželom. S manželom Pavlom vychovávali sedem detí, ktoré ju okrem, už zosnulého, syna Milana tešia aj v jeseni jej života. Radosť jej však robí aj 12 vnúčat 16 pravnúčat. Okrem tejto radosti ju teší i Božie slovo a nábožné piesne. Lásku k spevu nábožných piesní preukázala svojou aktívnou účasťou v zborovom spevokole až do svojich 70-tich narodenín a tejto lásky sa nevzdáva ani teraz. Veď každá moja návšteva je pretkaná piesňami

z Evanjelického spevníka. Ináč tomu nebolo ani 13. októbra, keď sme ju s bratom zborovým dozorcom navštívili pri jej životnom jubileu.

Prežila požehnaný život popretkávaný radosťami, prácou, starosťami, bolesťami

aj žiaľom, ale stále pevne zakotvený vo viere a v presvedčení, že Hospodin je jej Hradom prepevným o ktorý sa môže oprieť v každej chvíli života.

Milej sestre Bobbovej prajeme, aby ju Trojjediný Pán Boh aj naďalej viedol, požehnával a ochraňoval vo svojej láske a milosti.

Predsedníctvo a presbyterstvo CZ ECAV Budimír

OKIENKO DO CIRKEVNÉHO ZBORU

(júl 2022 – október 2022)

Sviatosť Krstu svätého prijali:

Tereza Bibel, 24. 7. 2022

Lea Kešľaková, 4. 10. 2022

„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.“ Mk 16, 16a

Trojediný Pán Boh nech všetky pokrstené deti a ich rodiny sprevádza svojou láskou, milosťou, požehnaním, nech ich ochraňuje a vedie.

V nádeji vzkriesenia a večného života sme sa rozlúčili s:

Milanom Gašparom, 86 ročným

„Riekol Ježiš: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ J 11, 25

Pánu Bohu patrí vďaka za požehnaný život zosnulých spolusestier a zosnulých spolubratov. Vkladáme ich do Božieho milostivého náručia. Pozostalým rodinám nech Pán dá svoj pokoj, silu, pevnú nádej vzkriesenia a večného života.

ŽIAĽ A SPOLOČENSTVO VERIACICH

Ako veriaci ľudia a Kristovi nasledovníci sme povolaní a povinní znášať utrpenie druhých. Znášať utrpenie a žiaľ druhých je znakom učeníctva, nasledovania Ježiša Krista, ktorý sám trpel a znášal utrpenie sveta na vlastnom tele. Ako kresťania a učeníci Ježiša Krista nemôžeme bolesť a žiaľ ignorovať, rovnako ako nemôžeme ignorovať tých, ktorí trpia.

„Spoločenstvo učeníkov“ hovorí D. Bonhoeffer, „sa nezbavuje žiaľu ako niečoho, čo sa ho netýka, ale dobrovoľne ho znáša. Týmto spôsobom manifestuje, aké blízke sú väzby medzi ním a zvyškom ľudstva.“ Znášať utrpenie druhých je pre veriaceho človeka príležitosťou mať rovnaký súcit so svetom, aký mal Kristus. Naša láska k blízkym nám umožňuje spolocítiť a spoluzdieľať ich bolesť a utrpenie.

Jedno z Matúšových blahoslavenstiev sa týka práve žalostiacich. Blahoslavení sú žalostiaci... (Mt 5). Martin Luther prekladá sloveso žialiť ako Leid tragen (nesenie žiaľu) a vyjadruje tým, že blahoslavení sú nielen tí, ktorí znášajú svoj žiaľ, ale aj tí, ktorí ho pomáhajú niesť druhým.

Žiaľ môže byť veľký, ale Boh nás v ňom nikdy nenecháva samých. Zaslubuje nám svoju prítomnosť, blízkosť a potešenie. Zaslubuje nám spoločenstvo s Ukrižovaným. Pretože kresťania

žijú v spoločenstve s Ukrižovaným, „nesú svoj žiaľ v sile toho, ktorý nesie ich, toho, ktorý vyniesol utrpenie celého sveta na kríž.“ (D. Bonhoeffer) V smútku a bolesti sa mnohokrát pýtame, či dokážeme uniesť bremeno žiaľu, či dokážeme odolať jeho moci a intenzite. Ako kňazi a diakoni skúmame hranice vlastných možností a pýtame sa, či dokážeme znášať „depresiu“ iných bez toho, aby sme jej sami podľahli. Zaslúbenie spoločenstva s Kristom ako aj Božej blízkosti nás uistuje o tom, že nás bolesť a žiaľ neunavia ani nezničia, že nezatrpkneme ani nepodľahneme ich vplyvu. Dokážeme im odolať, pretože budeme neustále potešovaní Ukrižovaným, ktorý vyniesol utrpenie celého sveta na kríž.

Ako kresťania teda môžeme žialiť otvorenejšie a hlbšie, pretože sme si vedomí nášho vzťahu s Bohom. Sme si istí Božou spoluúčasťou na našom utrpení a zároveň vieme, že môžeme pred Boha predstúpiť takí akí sme: slabí, zmätení a zlomení. Žiadna bolesť, žiaľ ani smútok nás nemôžu od Boha oddeliť. Istota vzťahu s Bohom nám dáva silu znášať utrpenie v jeho plnosti. A zároveň nám pomáha uvedomiť si, že znášať utrpenie v plnosti môžeme len potiaľ, pokiaľ sa nestane naším vlastným utrpením, ale bude patriť tomu, kto unesie omnoho viac, Ježišovi Kristovi, trpiacemu Bohu.

Každý veriaci človek má alebo by mal mať svoje spoločenstvo veriacich, svoju duchovnú rodinu. Spoločenstvo veriacich charakterizuje spoluúčasť, podpora, súcit a pomoc. Spoločenstvo veriacich nám pomáha prekonávať samotu z odlúčenia a v čase pretrvávajúcej opustenosti je nenahraditeľnou pomocou. Vo vyčerpávajúcom boji so žiaľom je našou spoluarmádou. Dáva nám istotu, že v čase najťažších skúšok nebojujeme sami. Mať istotu spoločenstva spolutrpiacich znamená mať niekoho, komu na nás záleží, kto pozná naše rany a je ochotný spoluasistovať nebeskému lekárovi pri ich ošetrovaní.

Svojou spoluúčasťou na utrpení spoločenstvo veriacich vydáva svetu svedectvo o tom, aký Boh v skutočnosti je. Spolutrpiaci, spolucítiaci, potešujúci, nadovšetko milujúci a verný svojim záslúbeniam.

Natália Kacianová
evanjelická a. v. farárka

Narodila sa v roku 1976 v Šali. Je vydatá a má tri deti. Je ordinovanou farárkou Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku. Od roku 2008 pôsobí na Biblickej škole v Martine ako zakladateľka a koordinátorka pastorálneho štúdia Služba sprevádzania. V cirkevnom zbore v Martine vedie podporné skupinky pre smútiacich. So svojou rodinou býva v Zábóri pri Martine.

IDEME

Ideme za Tebou, Pane,
keď si nás pozvať raz dal,
ideme do Tvojej slávy,
kde zneje spev večných chvál.

Perlové lákajú brány
i hradieb dúhový jas.
Pozemské opustiac tône,
letíme v kraj svätých krás.

Bárs srdcia nesieme plné
zármutku, sklamaní, bied,
veríme, že v zemi spásy
blahom ich naplníš hneď.

Veď život položils' čistý
na kríži, nímžs' kúpil nás.
Otcovi Tvojemu stačí
obeť tá na večný čas.

Otvor sa, nebeská bráno,
vpusti nás v krásny svet,
nech krvou kúpené deti,
smejú skôr Baránka zrieť.

Kristína Royová

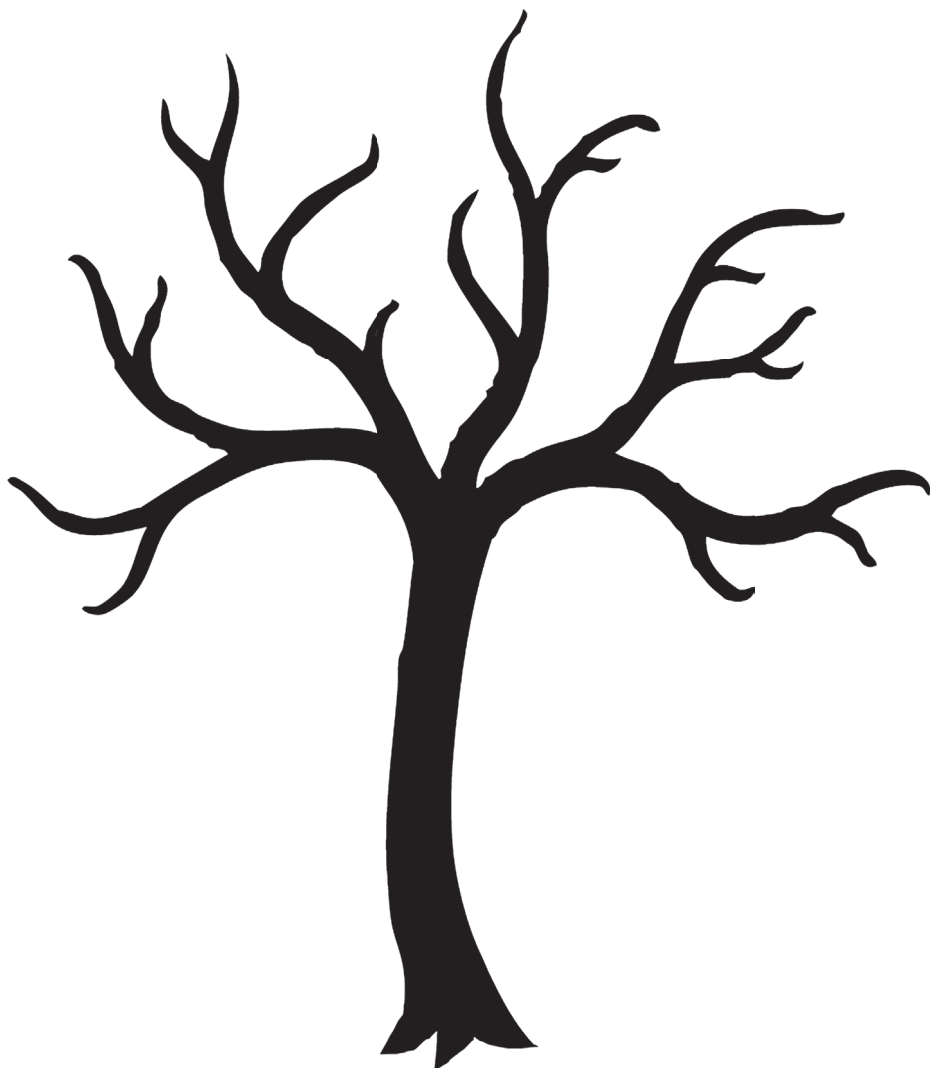

OBLÁČIK PRE DETI

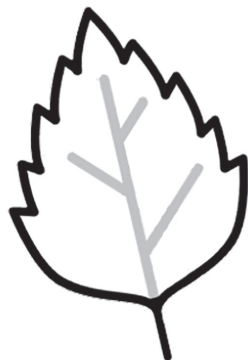
Milí kamaráti, keď sa pozriete z okna, určite vidíte, akú krásnu jesennú prírodu Pán Boh tvorí každý deň. A aj na tejto dvojstrane sme si pre Vás pripravili jesenný strom. Vašou

úlohou je napísať do listov, za čo ste vďační Pánu Bohu. Potom ich môžete vystrihnúť, vyfarbiť a nalepiť na strom alebo popadané pod strom. Tak hurá do toho!

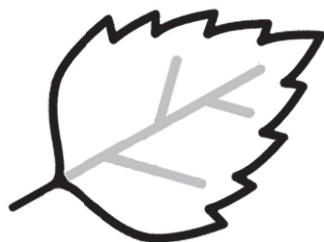
Ustavične sa radujte.
Neprestajne sa modlite.
Za všetko vzdávajte vd'aky,
lebo to je Božia vôľa v
Kristovi Ježišovi.

Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý,
lebo naveky trvá jeho milosť.
1.Kroník 16, 34

Vytrvajte v modlitbe, bdejte
pri nej a vzdávajte vd'aky.
List Kolosenským 4, 2

EVIDENCIA ČLENŮ ZBORU

Vážení bratři a milé sestry,

na základě rozhodnutí zborového presbyterstva, sme sa rozhodli aktualizovať evidenciu členov nášho cirkevného zboru. V tejto súvislosti Vás prosíme o nové vypísanie EVIDENČNÉHO LISTU člena CZ ECAV Budimír.

Tlačivá nájdete pri východe z chrámu Božieho.

K evidenčným listom je pripojený aj PÍSOMNÝ SÚHLAS so spracovaním osobných údajov v súvislosti s prijatím zákona č. 18/2018 o ochrane osobných údajov. Prosíme Vás, aby ste ho láskavo vyplnili a podpísali. Osobné údaje spracúvame pre potreby internej evidencie, evidencie príspevkov, zasielanie zborového časopisu a blahoželaní členom CZ, uverejňovanie údajov o jubilantoch, získavanie dotácií pre CZ, dokumentovanie zborových aktivít, organizovanie výletov, táborov a iných akcií pre členov CZ atď.

Vopred Vám srdečne ďakujeme za ochotu a spoluprácu!

Predsedníctvo CZ ECAV Budimír

